

OTTE SANGE

TIL

TEKSTER AF DANSKE DIGTERE

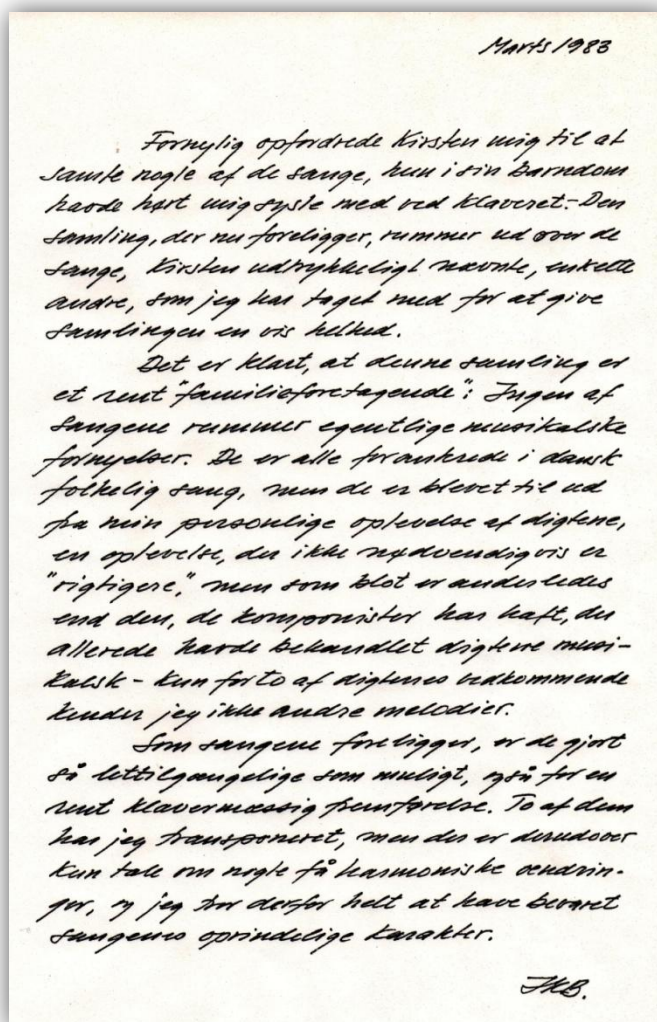
AF

JOHS. KIELLAND-BRANDT

OTTE SANGE
TIL
TEKSTER AF DANSKE DIGTERE
AF
JOHS. KIELLAND-BRANDT

- NFS. Grundtvig : Morgenstund har guld i mund*
St. St. Blicher : Kyndelmisse
Johan Skjoldborg : Sytten år
Grethe Heltberg : Sommermorgen
Thøger Larsen : Danmark, nu blunder den
lyse nat
Jeppe Aakjær : Der dukker af disen min
fædrenejord
Johs. V. Jensen : Naturens afsked
— " — " — " — : Solhvervssang —

Marts 1983

For nylig opfordrede Kirsten mig til at samle nogle af de sange, hun i sin barndom havde hørt mig syge med ved klaveret. Den samling, der nu foreligger, rummer ud over de sange, Kirsten udtrykkeligt nævnte, enkelte andre, som jeg har taget med for at give samlingen en vis helhed.

Det er klart, at denne samling er et rent "familieforetagende": Ingen af sangene rummer egentlige musikalske fornyelser. De er alle forankrede i dansk, folkelig sang, men de er blevet til ud fra min personlige oplevelse af digtene, en oplevelse, der ikke nødvendigvis er "rigtigere", men som blot er anderledes end den, de komponister har haft, der allerede har behandlet digtene musikalsk - kun for to af digtenes vedkommende kender jeg ikke andre melodier.

Som sangene foreligger, er de gjort så lettilgængelige som muligt, også for en rent klavermæssig fremførelse. To af dem har jeg transponeret, men der er derudover kun tale om nogle få harmoniske ændringer, og jeg tror derfor helt at have bevaret sangenes oprindelige karakter.

JKB.

Morgenstund har guld i mund

NFS Grundtvig 1853

1957
Til EKB
JKB

1. Morgen-stund har guld i mund; for nat-ten Gud vi love; kan
2. Morgen-stund har guld i mund; vi tit vor- te ar-bejd i-te, som
3. Mor-gen-stund har guld i mund, og guld be-ty-der glæ-de, og

lær-te os i Je-su navn, som bar-net i sin mo-der-favn vi
fug-ten glæ-de skov og veng ud fly-ver med sin mor-gen-sang, gen-
glæ-de-lig er hver en dag, som le- ves til Guds vel-be-træd, om

al-le sødt kan so-.....ve,
fyldt ved nat-te-hvi-.....te,
end vi måt-te græ-.....de.

4. Gå da frit
enhver til sit
og stole på Guds nåde!
Da får vi lyst og lykke til
at gøre gavn, som Gud
det vil,
på aller bedste måde.

5. Sol opstår
og sol nedgår,
når den har gjort sin ger-
ning;
Gud give os at skinne så,
som himmel-lys, skænt af
desuig,
da randt for os guldterning!

*) Til EKB: Til Johannes' hustru, Elisabeth K-B.

Kyndelmisse

St. St. Blicher

1957
Til EKB
JKB

Det er hvidt her u-de: Kyndel-misse slår sin knude over møde hvas og

hård-Hvidt for ne-den, hvidt for oven, pud-ret lykt står træ i sko-ven som ud-

1.-3. vers | 4. vers
i min a-bild-gård. (...jord!)

2. Der er tykt herude:
Kun med sagte pisk på reide
melder sig den små musvit.
Der er ingen fugl, som synger,
finken kun på krysten gynger,
ser sig om og kvipper lidt.

3. Det er koldt herude:
Ravne skrige, væjer tude,
søge føde, søge læ.
Kragen spankør om med skaden
køjt på rygningens afladen,
skete til det tamme kræ.

4. Tredelig jeg læuges
eftår vår, men vintren strenges;
atter vinden om til nord.
Kom sydvest, som frostens toinger.
Kom med dine tågevinger.
Kom og løs den bundne jord!

"Sytten Aar"
 Johan Skjoldborg *

1947
 JKB

Handwritten musical score for the first system of "Sytten Aar". It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The key signature is two flats (B-flat and E-flat) and the time signature is 6/8. The lyrics are: "Hvor da-gen væl-der sig og god med blom-ster-orim-len".

Handwritten musical score for the second system of "Sytten Aar". It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The key signature is two flats and the time signature is 6/8. The lyrics are: "for min fod og sky-ens hvi-de tin-der, og vin-den om min ø-re".

Handwritten musical score for the third system of "Sytten Aar". It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The key signature is two flats and the time signature is 6/8. The lyrics are: "flip... og so-len kys-ser begge mi-ne kin-der.".

Se sommerfuglens flagrespil!

Hør, kukkeren i engens løj.

Thorken mon den vel flyve vil?

Hvad er det dog den kerkmand

Jeg tror den sikkert finder

spør?

Sig snævt en blomst med honningdug...

Hvad er det, der mig minder

mens solen kysser begge mine

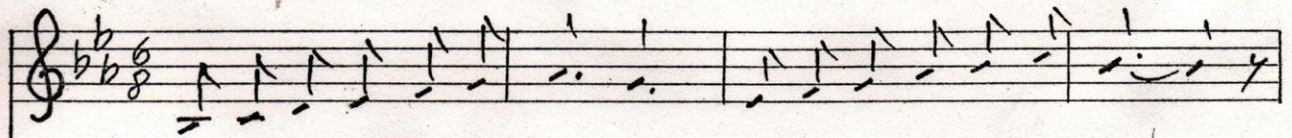
om noget, jeg engang har drømt?...

kin-der. Ha, solen kysser begge mine

kin-der.

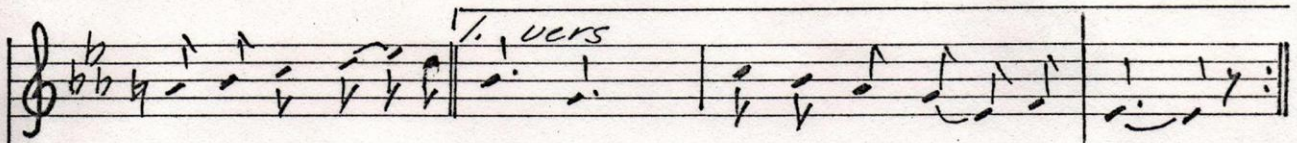
* Af "Dynes Digte", 1915. 4. vers udeladt.

Sommermorgen 1946
 (opr. F-dur) *Grethe Heltberg* Til KKB
 JKB

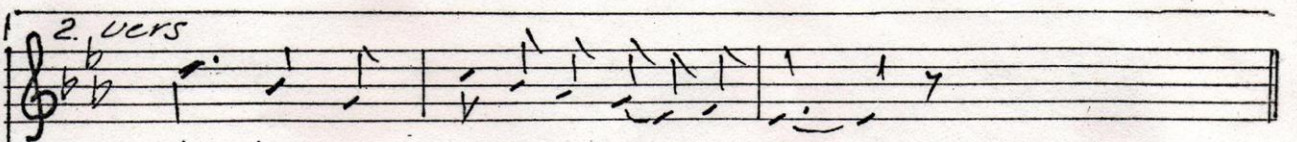
1. Vi gen-de skyg-ger på him-len. Flim-ren-de sølv-dis i øst.

2. Længt væk en ha-ne, der ga-ler. Dag i den kø-er-i-ge luft,

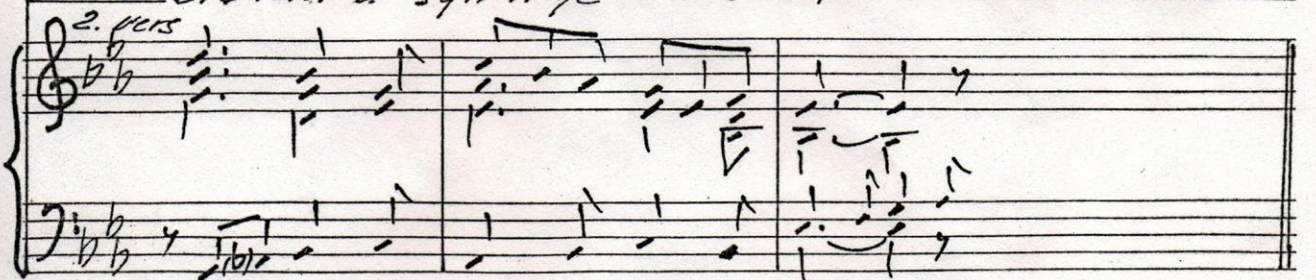

Tå-ge-blå sko-ve væg-ner. Fryd i hvert fug-le-bryst.

Kø-ers sørg-mo-di-ge

brø-len. U-syn-li-ge ro-sers duft.

3. En ge-ne an-der lyk-sa-ligt, Sødt som en Som-mer-nats-drøm,
 4. Skyp-ger-ne vi-ger og vi-ger - Dag-nin-gens bund-ne Klang
 5. Mor-ge-nens e-vi-ge Un-der. Som-mer-nat-ten var kort.

Sødt som en hem-me-lig læng-sel, e-vig og ord-løs og dnm.
 Løf-ter dig fri-gjort i ram-met, brister i jub-len-de sang.
 El-ske-de, intet kan

mi-stes af det, som i drøm-me blev vort!

*) Til KKB: Til Johannes' 8årige datter, Kirsten K-B.

Danmark, nu blunder den lyse nat 1964
Thøger Larsen F11LV
 JMB

(opr. D-dur)

Danmark, nu blunder den lyse nat bag ved din seng, når du sover.

Gågen kutter i skov og krat, Vesterhavet og Kælle-gat

Synger i mens det dugger sig, som sang ved Vægger.

Danmark, du vågner med søer blå
 mætte som modurjine.

Alt hvad i dine arme lå
 lader du solen skinne på,
 ser, hvor det yppigt glider
 frem af forgangne tider.

Lærker, som hoppet af tegl i vår
 svirrer i hvimlens stråler.

Tonerne ned med lys og gær
 samme bang som i tusind år.
 Lykken fra glente gruber
 klinger af unge struber.

Hyledene dufter i stuen ind,
ude fra Danmarks haver.
Kornet modnes i sommervind.
Hanegal over lyse tind
stiger bag gaal og grene,
hvasset som kviv mod skene.

Køer og keste og fæl på græs
henover brede agre,
åbne lader for fædede læs,
sejl, som stryger om klint og roes,
byger, som går og kommer. -
det er den danske sommer.

Pigernes latter og lyse hår,
leg som får aldrig ende,
fjæne blå, som vand i vår
miedt om et evigt Danmark spør
sol over grønne sletter
lykke og lyse nætter.

*) Til LV: Til Johannes' søster, Lisbeth Van

Der dukker af disen-*

Jeppé Aakjær

1944
H.C.K.B.
J.K.B.

1. Der dukker af di-

sen min fedte ne jord med åser og agte og eng; med

ryggen mod syd og med fåen mod nord den fedte bag sanden sin

2. Der ruller de bække så tungt gennem dal, når laksen går op mod dens
 lanamodigt lat åen imod strøm,
 og strider til højs i en sindig spiral, når siv og når flæg
 forinden den drev det til flood. får dugstønk i skæg,
 Men hvor kan den glite en sensommer- og dagen går bort som en
 kvæld, drøm.

* Her udvalgt 4 af ialt 10 vers

Seng; dog ej for at sove ret før dages søvn, ti sjæl-dent er

Landet i ro, men storme-ne går, og bræn-dingen slår

på kysten med djer-ve-ste kroo. små!
1.-3. vers 4. vers

3. Mørket stiger en høj over kornhavet op, 4. Hvad var vel i verden det fattige liv
 med blåder og lyster den klædt; med at dets fortærende tant,
 blandt risenes ranker en tørke med om ikke en plet med endal og tial så
 top vort hjerne i skælvinger bandt!
 sig gynger og kvinder så spædt. Om ikke vi drog fra det yderste hav
 Det bloter af røg imod kilingens for løjet og rykket at stå
 land, og tørre de blak,
 i dale, på banker den står, de mindernes suk
 får runding og form fra bækken, vi kyssed som små!
 i godtro og storm
 som barnet, mens grængerne går.

*) Til CKB: Til Johannes' far, Christian K-B.

Naturens Afsked
Johs. V. Jensen

1941
 JKB

I afskeds-lys i bon-dens

ha-ver nu aeb-let blus-ser, skant at se. (Men hoor er vaerens blom-ster-

sne?) Trindt lig-ger mej-et mar-kens ga-ver. En gam-mel

Vi. 1-4

Se de mand og gra-ver gik o-ver lan-det med sin le.

Vi. 1-4

Vi. 5

..... bød

2. Den rændelige Alt-er-næver.
Naturen, smyger sig med frugt.
Velsign med feje årets flugt -
Se året blomster, året bærer!
Det modne strå på marken lærer
at grønne og at visne smukt.

3. En stjerne som i rummet svæver 4. Jorden under Jordens skæder.
dit korte liv er knyttet til. og Jorden, som du stedes på,
de underfulde kræfters spil med sandt din aske, skal forgå.
du forsøker ud med kløgt og bærer: Hvad under Hællevejens varer?
Hvis ingen kløgt og kunnen hæver Men skæppe er nuet, når det fæjer!
dig bærer hvad naturen vil. Er binten fjern, den er dog bide!

5. En søgte frost i natten sniger,
og sømigheden føles sød.

Ja værm dig gerne, stille død!
Gå under, Jordens grønne riger!
Eggenket - lad det komme, kriger!
Velsignet alt hvad Jordens bød!

Solværssang

Johs. V. Jensen

1949

JKB

Vor sol er bleven kold, vi er i vin-ter-vold og dunk-le da-ge. Men

nu er ned-gang endt og hå-bet tændt- ja, hå-bet tændt for nu er

Solen vernet, nu kom-mer ly-set og den lange dag til-ba-ge.

Det grønne, skønne træ
 forjætter sommeren
 og søde skove
 I julelysets skær
 som stjerners hær,
 ja stjerners hær,
 er solens undervær
 og alle gule blomster-sole små,
 som søve.

I granens brændte duft
 får soundne sommerluft
 og de der kommer.

Det danske svale ar
 i ringgang går,
 ja ringgang går,
 omkring en evig var.

Syng alle sjæle med om Danmarks
 fevre sommer!